ภาษีและส่วนสิบ

ภาษี - เงินสมทบภาคบังคับเข้าสู่รายได้ของรัฐ ซึ่งรัฐบาลเรียกเก็บจากรายได้ของคนงานและกำไรของธุรกิจ หรือบวกเพิ่มเข้าไปในต้นทุนของสินค้า บริการ และธุรกรรมบางประเภท

สิบส่วน - ร้อยละ 10 ของผลผลิตหรือรายได้ประจำปี ซึ่งเดิมเก็บเป็นภาษีเพื่อสนับสนุนศาสนจักรและนักบวช

ปัญจคัมภีร์

และขอสรรเสริญพระเจ้าผู้สูงสุด ผู้ทรงมอบศัตรูของท่านไว้ในมือของท่าน และท่านได้ถวายส่วนสิบจากทุกสิ่งแก่พระองค์ ปฐมกาล 14:20

และส่วนสิบทั้งหมดของแผ่นดิน ไม่ว่าจะเป็นเมล็ดพืชในแผ่นดินหรือผลไม้จากต้นไม้ ก็เป็นของพระเจ้า เป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์สำหรับพระเจ้า และถ้าผู้ใดจะไถ่ถอนส่วนสิบของตน เขาจะต้องเพิ่มส่วนที่ห้าเข้าไปด้วย และส่วนสิบของฝูงสัตว์หรือฝูงแกะ หรือสิ่งใดก็ตามที่ผ่านใต้ไม้เท้า ส่วนสิบนั้นเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์สำหรับพระเจ้า เลวีนิติ 27:30-32

แต่ส่วนสิบของชนอิสราเอลซึ่งพวกเขาถวายเป็นเครื่องบูชาแด่พระเจ้านั้น ข้าพเจ้าได้มอบให้แก่พวกเลวีเป็นมรดก ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงกล่าวแก่พวกเขาว่า ในบรรดาชนอิสราเอลนั้น พวกเขาจะไม่มีมรดกใดๆ จงกล่าวแก่พวกเลวีว่า เมื่อพวกเจ้าได้รับส่วนสิบจากชนอิสราเอลซึ่งข้าพเจ้าได้มอบให้แก่พวกเจ้าเป็นมรดกแล้ว พวกเจ้าจงถวายเครื่องบูชาแด่พระเจ้า คือหนึ่งในสิบของส่วนสิบนั้น เช่นเดียวกัน พวกเจ้าจงถวายเครื่องบูชาแด่พระเจ้าจากส่วนสิบทั้งหมดที่พวกเจ้าได้รับจากชนอิสราเอล และพวกเจ้าจงถวายเครื่องบูชาของพระเจ้าแก่อาโรนปุโรหิต (กันดารวิถี 18:24,26,28)

และจงเก็บภาษีถวายแด่พระเจ้าจากบรรดาทหารที่ออกไปรบ หนึ่งคนต่อห้าร้อยคน ทั้งคน วัว ลา และแกะ (กันดารวิถี 31:28)

และแกะที่พระเจ้าทรงถวายนั้นมีจำนวนหกร้อยหกสิบห้าตัว วัวมีจำนวนสามหมื่นหกพันตัว ซึ่งพระเจ้าทรงถวายเป็นจำนวนหกสิบสองตัว ลาจำนวนสามหมื่นห้าร้อยตัว ซึ่งพระเจ้าทรงถวายเป็นจำนวนหกสิบเอ็ดตัว และคนมีจำนวนหนึ่งหมื่นหกพันคน ซึ่งพระเจ้าทรงถวายเป็นจำนวนสามสิบสองคน และโมเสสได้ถวายเครื่องบูชาซึ่งเป็นเครื่องบูชาที่พระเจ้าทรงยกขึ้นถวายแก่เอเลอาซาร์ปุโรหิต ตามที่พระเจ้าทรงบัญชาโมเสส (กันดารวิถี 31:37-41)

และเจ้าทั้งหลายจงนำเครื่องบูชาเผา เครื่องบูชาอื่นๆ สิบส่วน เครื่องบูชาที่ยกขึ้นจากมือของเจ้า คำปฏิญาณของเจ้า เครื่องบูชาตามความสมัครใจ และลูกแรกของฝูงสัตว์ของเจ้าและฝูงแกะของเจ้ามาที่นั่น แล้วที่นั่นจะมีสถานที่ซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้าจะทรงเลือกไว้ให้พระนามของพระองค์ประทับอยู่ เจ้าทั้งหลายจงนำทุกสิ่งที่เราบัญชาเจ้ามาที่นั่น คือเครื่องบูชาเผา เครื่องบูชาอื่นๆ สิบส่วน เครื่องบูชาที่ยกขึ้นจากมือของเจ้า และคำปฏิญาณที่เจ้าเลือกสรรซึ่งเจ้าปฏิญาณต่อพระเยโฮวาห์ เจ้าจะกินสิบส่วนจากข้าวเจ้า เหล้าองุ่นของเจ้า น้ำมันของเจ้า ลูกแรกของฝูงสัตว์ของเจ้าหรือฝูงแกะของเจ้า หรือคำปฏิญาณใดๆ ที่เจ้าปฏิญาณไว้ หรือเครื่องบูชาตามความสมัครใจ หรือเครื่องบูชาที่ยกขึ้นจากมือของเจ้าภายในเมืองของเจ้าไม่ได้ (เฉลยธรรมบัญญัติ 12:6,11,17)

เจ้าจงถวายสิบลดหนึ่งจากผลผลิตทั้งหมดที่พืชผลของเจ้างอกเงยขึ้นในแต่ละปี และเจ้าจงรับประทานต่อหน้าพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า ณ สถานที่ซึ่งพระองค์ทรงเลือกไว้สำหรับประดิษฐานพระนามของพระองค์ คือสิบลดหนึ่งจากข้าว น้ำองุ่น และน้ำมันของเจ้า และลูกอ่อนแรกของฝูงวัวและฝูงแกะของเจ้า เพื่อเจ้าจะได้เรียนรู้ที่จะเกรงกลัวพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้าอยู่เสมอ เมื่อครบสามปีแล้ว เจ้าจงนำ

สิบลดหนึ่งจากผลผลิตทั้งหมดของเจ้าในปีนั้นมาเก็บไว้ภายในประตูเมืองของเจ้า และคนเลวี (เพราะเขาไม่มีส่วนหรือมรดกกับเจ้า) และคนต่างชาติ และเด็กกำพร้า และหญิงม่ายซึ่งอยู่ในประตูเมืองของเจ้า จะมาและรับประทานจนอิ่ม เพื่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้าจะทรงอวยพรเจ้าในงานที่เจ้าทำด้วยมือทั้งปวง เฉลยธรรมบัญญัติ 14:22-23,28-29

และเจ้าจงถือเทศกาลสัปดาห์ถวายแด่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า ด้วยการถวายเครื่องบูชาด้วยความสมัครใจจากมือของเจ้า ซึ่งเจ้าจงถวายแด่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า ตามที่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้าได้ทรงอวยพรเจ้า (เฉลยธรรมบัญญัติ 16:10)

เมื่อเจ้าเข้าใกล้เมืองใดเพื่อจะยกทัพไปรบ จงประกาศสันติแก่เมืองนั้น และถ้าเมืองนั้นตอบรับด้วยสันติและเปิดประตูให้เจ้า ประชาชนทั้งหลายที่อยู่ในเมืองนั้นก็จะขึ้นฝั่งและรับใช้เจ้า (เฉลยธรรมบัญญัติ 20:10-11)

เมื่อเจ้าได้ถวายสิบลดทั้งหมดจากผลผลิตของเจ้าในปีที่สาม ซึ่งเป็นปีแห่งการถวายสิบลดแล้ว และได้มอบให้แก่ชาวเลวี คนต่างชาติ เด็กกำพร้า และหญิงม่าย เพื่อพวกเขาจะได้กินอิ่มท้องภายในเมืองของเจ้า (เฉลยธรรมบัญญัติ 26:12)

ประวัติศาสตร์

และพวกเขาก็ไม่ได้ขับไล่ชาวคานาอันที่อาศัยอยู่ในเกเซอร์ออกไป แต่ชาวคานาอันยังคงอาศัยอยู่ท่ามกลางชาวเอฟราอิมจนถึงทุกวันนี้ และต้องจ่ายภาษีให้แก่พวกเขา โยชูวา 16:10

แต่เมื่อชนชาติอิสราเอลเข้มแข็งขึ้น พวกเขาก็เก็บภาษีจากชาวคานาอัน แต่ก็ไม่ได้ขับไล่พวกเขาออกไปอย่างสิ้นเชิง โยชูวา 17:13

และเมื่ออิสราเอลเข้มแข็ง พวกเขาก็เก็บภาษีจากชาวคานาอัน แต่ไม่ได้ขับไล่พวกเขาออกไปทั้งหมด เซบูลุนก็ไม่ได้ขับไล่ชาวเมืองคิทรอนหรือชาวนาฮาโลลออกไป แต่ชาวคานาอันก็อาศัยอยู่ท่ามกลางพวกเขาและกลายเป็นผู้จ่ายภาษี นัฟทาลีก็ไม่ได้ขับไล่ชาวเมืองเบธเชเมชหรือเบธนาถออกไป แต่เขาอาศัยอยู่ท่ามกลางชาวคานาอันซึ่งเป็นชาวเมืองนั้น อย่างไรก็ตาม ชาวเมืองเบธเชเมชและเบธนาถก็กลายเป็นผู้จ่ายภาษีให้แก่พวกเขา ส่วนชาวอมอไรต์นั้นอาศัยอยู่บนภูเขาเฮเรสในไอจาลอนและในชาอัลบิม แต่ตระกูลโยเซฟก็มีชัย พวกเขาจึงกลายเป็นผู้จ่ายภาษีให้แก่พวกเขา (ผู้วินิจฉัย 1:28,30,33,35)

และอาโดรัมเป็นผู้ดูแลการเก็บภาษี และเยโฮชาฟัท บุตรชายของอาหิลุดเป็นผู้จดบันทึก (2 ซามูเอล 10:24)

และอาหิษาร์เป็นผู้ดูแลราชสำนัก และอาโดนิรามบุตรของอับดาเป็นผู้ดูแลการเก็บภาษี 1 พงศ์กษัตริย์ 4:6

ลูกหลานของพวกเขาที่เหลืออยู่ในแผ่นดิน ซึ่งชาวอิสราเอลเองก็ไม่สามารถทำลายล้างได้อย่างสิ้นเชิงนั้น โซโลมอนได้เรียกเก็บภาษีเป็นทาสจากพวกเขาจนถึงทุกวันนี้ 1 พงศ์กษัตริย์ 9:21

แล้วกษัตริย์เรโหโบอัมจึงส่งอาโดรัมผู้ดูแลภาษีไป และชาวอิสราเอลทั้งปวงก็เอาหินขว้างเขาจนตาย กษัตริย์เรโหโบอัมจึงรีบพาเขาขึ้นรถม้าเพื่อหนีไปยังเยรูซาเล็ม (1 พงศ์กษัตริย์ 12:18)

และฟาโรห์เนโคห์ได้จับเขาไปขังไว้ที่ริบลาห์ในแผ่นดินฮามาท เพื่อไม่ให้เขาครองราชย์ในเยรูซาเล็ม และเก็บภาษีจากแผ่นดินนั้นเป็นเงินหนึ่งร้อยตะลันต์และทองคำหนึ่งตะลันต์ 2 พงศ์กษัตริย์ 23:33

และเยโฮยาคิมได้ถวายเงินและทองคำแก่ฟาโรห์ แต่เขาได้เก็บภาษีจากแผ่นดินเพื่อถวายเงินตามพระบัญชาของฟาโรห์ เขาเรียกเก็บเงินและทองคำจากประชาชนในแผ่นดินจากทุกคนตามอัตราภาษีของเขา เพื่อถวายแก่ฟาโรห์เนโคห์ 2 พงศ์กษัตริย์ 23:35

ส่วนชนชาติที่เหลืออยู่ทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นชาวฮิตไทต์ ชาวอมอไรต์ ชาวเปริซไซต์ ชาวฮิวไวต์ และชาวเยบุไซต์ ซึ่งไม่ใช่ชาวอิสราเอล แต่เป็นลูกหลานของพวกเขาที่เหลืออยู่ในแผ่นดินหลังจากพวกเขาตายไปแล้ว และชาวอิสราเอลไม่ได้ทำลายล้างพวกเขา โซโลมอนได้สั่งให้พวกเขาจ่ายบรรณาการจนถึงทุกวันนี้ 2 พงศาวดาร 8:7-8

แล้วกษัตริย์เรโหโบอัมทรงส่งฮาโดรัมผู้ดูแลภาษีไป และชาวอิสราเอลก็เอาหินขว้างเขาจนตาย แต่กษัตริย์เรโหโบอัมทรงรีบพาเขาขึ้นรถม้าเพื่อหนีไปยังเยรูซาเล็ม 2 พงศาวดาร 10:18

และความเกรงกลัวพระเจ้าก็เกิดขึ้นกับอาณาจักรทั้งหลายในดินแดนรอบข้างยูดาห์ ทำให้พวกเขาไม่กล้าทำสงครามกับเยโฮชาฟัท นอกจากนี้ ชาวฟีลิสเตียบางคนยังนำของถวายและเครื่องบรรณาการเงินมาถวายเยโฮชาฟัท และชาวอาหรับนำฝูงแกะเจ็ดพันเจ็ดร้อยตัวและแพะเจ็ดพันเจ็ดร้อยตัวมาถวาย เยโฮชาฟัทจึงเจริญรุ่งเรืองอย่างมาก และเขาสร้างป้อมปราการและเมืองเก็บเสบียงในยูดาห์ (2 พงศาวดาร 17:10-12)

และทันทีที่พระบัญชามาถึง ชนชาติอิสราเอลก็ถวายผลผลิตแรกอย่างมากมาย ทั้งข้าว น้ำองุ่น น้ำมัน น้ำผึ้ง และผลผลิตจากทุ่งนาทั้งหมด และพวกเขานำส่วนสิบของทุกสิ่งมาถวายอย่างมากมายเช่นกัน และสำหรับชนชาติอิสราเอลและยูดาห์ที่อาศัยอยู่ในเมืองต่างๆ ของยูดาห์ พวกเขาก็ได้นำส่วนสิบของวัวและแกะ และส่วนสิบของสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่ถวายแด่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของพวกเขามาถวาย และกองไว้เป็นกองๆ และพวกเขานำเครื่องบูชา ส่วนสิบ และสิ่งของที่ถวายมาอย่างซื่อสัตย์ โดยมีโคโนยาห์ชาวเลวีเป็นผู้ปกครอง และชิเมอีน้องชายของเขาเป็นรองลงมา 2 พงศาวดาร 31:5-6,12

นี่คือสำเนาจดหมายที่พวกเขาส่งไปถึงกษัตริย์อาร์ทาเซอร์เซส ข้าพเจ้าทั้งหลายผู้รับใช้ของพระองค์ที่อยู่ฝั่งแม่น้ำนี้ ขอทรงทราบว่า ชาวยิวที่ขึ้นมาจากพระองค์มายังกรุงเยรูซาเล็ม ได้ก่อกบฏและสร้างเมืองที่ชั่วร้ายขึ้นใหม่ และได้สร้างกำแพงเมืองและต่อเติมฐานรากแล้ว ขอทรงทราบแก่กษัตริย์ว่า หากเมืองนี้ถูกสร้างขึ้นใหม่และกำแพงเมืองถูกตั้งขึ้นใหม่แล้ว พวกเขาจะไม่จ่ายค่าธรรมเนียม ภาษี และอากร ดังนั้นพระองค์จะทรงทำให้รายได้ของกษัตริย์เสียหาย เอซรา 4:11-13

จดหมายที่ท่านส่งมาถึงเรานั้น ข้าพเจ้าได้อ่านอย่างชัดเจนแล้ว และข้าพเจ้าได้สั่ง และได้มีการตรวจสอบแล้ว และพบว่าเมืองโบราณนี้ได้ก่อการกบฏต่อกษัตริย์ และมีการก่อความไม่สงบและการก่อจลาจลขึ้นในเมืองนี้ เคยมีกษัตริย์ผู้ยิ่งใหญ่ปกครองกรุงเยรูซาเล็ม และปกครองดินแดนทั้งปวงที่อยู่ฝั่งแม่น้ำนั้น และมีการจ่ายภาษี ค่าธรรมเนียม และอากรให้แก่พวกเขา ขอท่านทั้งหลายจงออกคำสั่งให้คนเหล่านี้หยุดยั้ง และอย่าสร้างเมืองนี้ขึ้นอีก จนกว่าจะได้รับคำสั่งจากข้าพเจ้าอีก เอซรา 4:18-21

ยิ่งกว่านั้น ข้าพเจ้าขอออกคำสั่งแก่ท่านทั้งหลายว่า ท่านทั้งหลายควรทำอย่างไรแก่บรรดาผู้อาวุโสของชาวยิวเหล่านี้ เพื่อการสร้างพระวิหารของพระเจ้า คือให้ทรัพย์สินของกษัตริย์ คือเครื่องบรรณาการจากอีกฟากหนึ่งของแม่น้ำ มอบให้แก่คนเหล่านี้โดยทันที เพื่อพวกเขาจะได้ไม่ถูกขัดขวาง เอซรา 6:8

และเราขอรับรองกับท่านว่า ห้ามมิให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียม ภาษี หรืออากรใดๆ จากบรรดาปุโรหิตและเลวี นักร้อง คนเฝ้าประตู เนธินิม หรือผู้รับใช้ในพระวิหารของพระเจ้าแห่งนี้ เอซรา 7:24

บางคนกล่าวว่า “เราได้ยืมเงินเพื่อจ่ายบรรณาการแก่กษัตริย์ โดยใช้ที่ดินและสวนองุ่นของเราเป็นหลักประกัน” เนหะมีย์ 5:4

และเราควรนำผลแรกของแป้งของเรา และเครื่องบูชาของเรา และผลไม้จากต้นไม้ทุกชนิด ทั้งเหล้าองุ่นและน้ำมัน มาถวายแก่พวกปุโรหิต ณ ห้องต่างๆ ในพระวิหารของพระเจ้าของเรา และนำส่วนสิบจากที่ดินของเรามาถวายแก่พวกเลวี เพื่อพวกเลวีจะได้มีส่วนสิบในเมืองต่างๆ ที่เราทำการเพาะปลูก และปุโรหิตบุตรของอาโรนจะอยู่กับพวกเลวี เมื่อพวกเลวีเก็บส่วนสิบ และพวกเลวีจะนำส่วนสิบจากส่วนสิบขึ้นไปยังพระวิหารของพระเจ้าของเรา ในห้องต่างๆ ในคลังสมบัติ เนหะมีย์ 10:37-38

และในเวลานั้น มีผู้ได้รับการแต่งตั้งให้ดูแลห้องเก็บสมบัติ ห้องเก็บเครื่องบูชา ห้องเก็บผลแรก และห้องเก็บสิบส่วน เพื่อรวบรวมผลผลิตจากทุ่งนาในเมืองต่างๆ มาเก็บไว้ในส่วนตามที่ธรรมบัญญัติกำหนดไว้สำหรับปุโรหิตและเลวี เพราะยูดาห์ยินดีในปุโรหิตและเลวีที่รอคอยอยู่ (เนหะมีย์ 12:44)

และพระองค์ทรงเตรียมห้องใหญ่ไว้สำหรับพระองค์ ซึ่งแต่ก่อนนั้นพวกเขาได้วางเครื่องบูชาเนื้อสัตว์กำยาน ภาชนะ และส่วนสิบของข้าว น้ำองุ่นใหม่ และน้ำมัน ซึ่งได้รับบัญชาให้มอบแก่พวกเลวี พวกนักร้อง และพวกคนเฝ้าประตู รวมทั้งเครื่องบูชาของพวกปุโรหิตด้วย แล้วชาวยูดาห์ทั้งปวงก็ได้นำส่วนสิบของข้าว น้ำองุ่นใหม่ และน้ำมันมาถวายในคลังสมบัติ (เนหะมีย์ 13:5,12)

และกษัตริย์อาหัสเวรัสทรงเก็บภาษีจากแผ่นดินและจากเกาะต่างๆ ในทะเล เอสเธอร์ 10:1

ศาสดา

แล้วเขาจะลุกขึ้นดำรงตำแหน่งผู้จัดเก็บภาษีในความรุ่งเรืองของอาณาจักร แต่ภายในไม่กี่วันเขาจะถูกทำลาย ไม่ใช่ด้วยความโกรธหรือด้วยการรบ ดาเนียล 11:20

จงมาที่เบธเอลและกระทำความผิด จงกระทำความผิดทวีคูณที่กิลกัล และจงนำเครื่องบูชามาทุกเช้าและนำส่วนสิบมาหลังจากสามปี และจงถวายเครื่องบูชาขอบพระคุณพร้อมด้วยเชื้อแป้ง และจงประกาศและเผยแพร่เครื่องบูชาที่ถวายด้วยความเต็มใจ เพราะท่านทั้งหลาย ลูกหลานอิสราเอลเอ๋ย พระยาห์เวห์พระเจ้าตรัสว่า นี่เป็นสิ่งที่ท่านทั้งหลายพอใจ อามอส 4:4-5

มนุษย์จะปล้นพระเจ้าได้หรือ? แต่พวกเจ้าได้ปล้นเราแล้ว พวกเจ้าถามว่า “เราปล้นพระองค์ในเรื่องใด?” ในเรื่องสิบส่วนและเครื่องบูชา พวกเจ้าถูกสาปแช่ง เพราะพวกเจ้าได้ปล้นเรา แม้กระทั่งชนชาตินี้ทั้งหมด จงนำสิบส่วนทั้งหมดมาไว้ในคลัง เพื่อจะมีอาหารในบ้านของเรา และจงพิสูจน์เราในเรื่องนี้เถิด พระยาห์เวห์จอมทัพตรัสว่า ถ้าเราจะไม่เปิดหน้าต่างแห่งสวรรค์และเทพรพรลงมาให้พวกเจ้า จนไม่มีที่พอจะรับได้ และเราจะตำหนิผู้ทำลายเพื่อเห็นแก่พวกเจ้า และมันจะไม่ทำลายผลผลิตในไร่นาของพวกเจ้า และเถาองุ่นของพวกเจ้าจะไม่ร่วงโรยก่อนเวลาในทุ่งนา พระยาห์เวห์จอมทัพตรัสว่า และประชาชาติทั้งหลายจะเรียกพวกเจ้าว่าผู้ได้รับพร เพราะพวกเจ้าจะเป็นแผ่นดินที่น่ารื่นรมย์ พระยาห์เวห์จอมทัพตรัสว่า มาลาคี 3:8-12

พระวรสาร

เมื่อพวกเขามาถึงเมืองคาเปร์นาอุม พวกที่เก็บภาษีได้มาถามเปโตรว่า “นายของท่านไม่จ่ายภาษีหรือครับ?” เปโตรตอบว่า “ใช่” เมื่อเปโตรเข้าไปในบ้าน พระเยซูจึงตรัสถามเขาว่า “ ซีโมนเอ๋ย เจ้าคิดอย่างไร? บรรดากษัตริย์ในประเทศนี้เก็บภาษีจากใคร? จากลูกหลานของตนหรือจากคนต่างชาติ?” เปโตรตอบว่า “จากคนต่างชาติ” พระเยซูตรัสว่า “ ฉะนั้นลูกหลานของตนก็ไม่ต้องเสียภาษี แต่เพื่อไม่ให้เราขัดเคืองพวกเขา จงไปที่ทะเลและเหวี่ยงเบ็ดจับปลาตัวแรกที่ขึ้นมา และเมื่อเจ้าเปิดปากปลาแล้วเจ้าจะพบเหรียญเงินอยู่ในนั้น จงรับเหรียญนั้นและนำไปให้เขาเพื่อเราและเจ้าด้วย” มัทธิว 17:24-27

แล้วพวกฟาริสีก็ไปปรึกษาหารือกันว่าจะหาทางดักจับพระองค์ได้อย่างไร พวกเขาจึงส่งเหล่าสาวกพร้อมกับพวกเฮโรเดียนไปหาพระองค์ แล้วทูลว่า “อาจารย์ เราทราบว่าท่านเป็นผู้สัตย์จริง และท่าน

สอนทางของพระเจ้าด้วยความจริง ท่านไม่เห็นแก่หน้าใครเลย ขอท่านโปรดบอกเราเถิดว่า ท่านคิดอย่างไร การจ่ายภาษีให้แก่ซีซาร์นั้นถูกต้องตามกฎหมายหรือไม่" แต่พระเยซูทรงทราบถึงความชั่วร้ายของพวกเขา จึงตรัสว่า "พวกเจ้าคน หน้าซื่อใจคด มาลองใจเราทำไม จงเอาเงินภาษีมาให้เราดู" พวกเขาจึงนำเหรียญหนึ่งเพนนีมาให้พระองค์ พระองค์ตรัสถามว่า " รูปและข้อความบนรูปนี้เป็นของใคร" พวกเขาตอบว่า "ของซีซาร์" พระองค์จึงตรัสว่า " จงถวายสิ่งที่เป็นของซีซาร์แก่ซีซาร์ และสิ่งที่เป็นของพระเจ้าแก่พระเจ้า" มัทธิว 22:15-21

วิบัติแก่พวกเจ้า พวกธรรมาจารย์และพวกฟาริสี คนหน้าซื่อใจคด! เพราะพวกเจ้าถวายสิบส่วนหนึ่งของสะระแหน่ ยี่หร่า และลูกผักชี แต่ละเลยเรื่องสำคัญกว่าในธรรมบัญญัติ คือการพิพากษา ความเมตตา และความเชื่อ พวกเจ้าควรทำสิ่งเหล่านี้ และไม่ควรละเลยสิ่งอื่น ๆ มัทธิว 23:23

เมื่อพวกเขามาถึง พวกเขาก็ทูลพระองค์ว่า "อาจารย์ เราทราบว่าท่านเป็นผู้สัตย์จริง และไม่เห็นแก่หน้าใคร เพราะท่านไม่เห็นแก่หน้าคน แต่สอนทางของพระเจ้าด้วยความจริง การจ่ายภาษีให้แก่ซีซาร์นั้นถูกต้องตามกฎหมายหรือไม่? เราควรจะจ่ายหรือไม่?" แต่พระองค์ทรงทราบถึงความหน้าซื่อใจคดของพวกเขา จึงตรัสว่า " พวกเจ้ามาลองใจเราทำไม? จงนำเหรียญมาให้เราดูสักเหรียญหนึ่ง" พวกเขาก็นำมาให้ พระองค์จึงตรัสถามว่า " รูปและข้อความบนเหรียญนี้เป็นของใคร?" พวกเขาก็ตอบว่า "ของซีซาร์" พระเยซูจึงตรัสตอบว่า " จงถวายสิ่งที่เป็นของซีซาร์แก่ซีซาร์ และสิ่งที่เป็นของพระเจ้าแก่พระเจ้า" พวกเขาก็ประหลาดใจในพระองค์ มาระโก 12:14-17

แล้วพระเยซูประทับนั่งอยู่ตรงข้ามกับคลังเงิน และทรงทอดพระเนตรดูประชาชนถวายเงินใส่คลัง คนร่ำรวยหลายคนถวายเงินมาก มีหญิงม่ายยากจนคนหนึ่งมาถวายเหรียญสองเหรียญ ซึ่งเท่ากับหนึ่งเฟื้อง พระเยซูจึงทรงเรียกเหล่าสาวกมาและตรัสกับพวกเขาว่า " เราบอกความจริงแก่พวกท่านว่า หญิงม่ายยากจนคนนี้ถวายมากกว่าคนทั้งปวงที่ถวายในคลัง เพราะคนทั้งปวงถวายจากทรัพย์สมบัติของตน แต่หญิงม่ายยากจนคนนี้ถวายจากสิ่งที่ตนมีอยู่ คือถวายทั้งหมดที่มีอยู่เป็นเครื่องยังชีพ" มาระโก 12:41-44

และในวันเหล่านั้น มีพระราชกฤษฎีกาจากจักรพรรดิซีซาร์ออกัสตัสว่า ให้เก็บภาษีจากทั่วโลก (การเก็บภาษีนี้เกิดขึ้นครั้งแรกในสมัยที่ไซเรนิอุสเป็นผู้ว่าราชการซีเรีย) และทุกคนก็ไปเสียภาษีในเมืองของตนเอง โยเซฟก็ขึ้นมาจากแคว้นกาลิลี จากเมืองนาซาเรธ ไปยังแคว้นยูเดีย ถึงเมืองของดาวิด ซึ่งเรียกว่าเบธเลเฮม (เพราะเขาเป็นคนในวงศ์ตระกูลของดาวิด) เพื่อไปเสียภาษีพร้อมกับมารีย์ภรรยาที่หมั้นหมายของเขา ซึ่งกำลังตั้งครรภ์อยู่ ลูกา 2:1-5

แต่ว่าวิบัติแก่พวกเจ้า พวกฟาริสีเอ๋ย! เพราะพวกเจ้าถวายสะระแหน่ ต้นรู และสมุนไพรทุกชนิด แต่ละเลยการพิพากษาและความรักของพระเจ้า สิ่งเหล่านี้พวกเจ้าควรทำ และไม่ควรละเลยสิ่งอื่น ๆ ลูกา 11:42

ชายสองคนขึ้นไปในพระวิหารเพื่ออธิษฐาน คนหนึ่งเป็นฟาริสี อีกคนหนึ่งเป็นคนเก็บภาษี ฟาริสีนั้นยืนอยู่และอธิษฐานกับตัวเองว่า "ข้าแต่พระเจ้า ข้าพระองค์ขอบพระคุณพระองค์ ที่ข้าพระองค์ไม่เหมือนคนอื่นๆ คือคนฉ้อโกง คนอธรรม คนล่วงประเวณี หรือเหมือนคนเก็บภาษีคนนี้ ข้าพระองค์ถือศีลอดสองครั้งต่อสัปดาห์ และถวายสิบลดจากทรัพย์สินทั้งหมดที่ข้าพระองค์มี" ส่วนคนเก็บภาษีนั้นยืนอยู่ห่างออกไป ไม่กล้าแม้แต่จะเงยหน้าขึ้นมองฟ้า แต่ทุบหน้าอกของตนพลางกล่าวว่า "ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงเมตตาข้าพระองค์ผู้เป็นคนบาป" ลูกา 18:10-13

พวกเขาทูลถามพระองค์ว่า "อาจารย์ เราทราบว่าท่านกล่าวและสอนอย่างถูกต้อง ท่านไม่ลำเอียงเข้าข้างใคร แต่สอนทางของพระเจ้าอย่างแท้จริง การที่เราจะจ่ายภาษีให้แก่ซีซาร์นั้นถูกต้องตามกฎหมายหรือไม่?" แต่พระองค์ทรงรู้ทันเล่ห์เหลี่ยมของพวกเขา จึงตรัสถามว่า " พวกเจ้ามาลองดีกับเราทำไม? จงเอาเหรียญมาให้เราดูหน่อย เหรียญนี้มีรูปและข้อความของใคร?" พวกเขาตอบว่า "ของซีซาร์"

พระองค์จึงตรัสว่า " ฉะนั้นจงถวายสิ่งที่เป็นของซีซาร์แก่ซีซาร์ และสิ่งที่เป็นของพระเจ้าแก่พระเจ้า" ลูกา 20:21-25

แล้วพระองค์ก็เงยหน้าขึ้นมอง และเห็นคนร่ำรวยกำลังถวายของถวายลงในคลัง และพระองค์ก็เห็นหญิงม่ายยากจนคนหนึ่งถวายเหรียญสองเหรียญ พระองค์จึงตรัสว่า " เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า หญิงม่ายยากจนคนนี้ถวายมากกว่าพวกเขาทั้งหมด เพราะคนเหล่านั้นถวายจากทรัพย์สมบัติของตน แต่หญิงม่ายคนนี้ถวายจากความยากจนของตน คือถวายทรัพย์สินทั้งหมดที่มีอยู่" ลูกา 21:1-4

แล้วคนทั้งหลายก็ลุกขึ้นพาเขาไปหาปีลาต และพวกเขาก็เริ่มกล่าวหาเขาว่า "เราพบว่าคนนี้กำลังทำให้คนทั้งชาติหลงผิด และห้ามไม่ให้จ่ายภาษีแก่ซีซาร์ โดยอ้างว่าตนเองเป็นพระคริสต์เป็นกษัตริย์" ปีลาตจึงถามเขาว่า "ท่านเป็นกษัตริย์ของชาวยิวหรือ?" เขาตอบว่า " ท่านพูดอย่างนั้น" แล้วปีลาตก็กล่าวแก่พวกปุโรหิตใหญ่และประชาชนว่า "เราไม่พบความผิดใดๆ ในคนนี้" ลูกา 23:1-4

หลังจากที่ยูดาสแห่งกาลิลีลุกขึ้นต่อต้านในสมัยที่มีการเก็บภาษี และชักชวนผู้คนจำนวนมากให้ติดตามเขา เขาก็เสียชีวิตไปเช่นกัน และทุกคนที่เชื่อฟังเขาก็กระจัดกระจายไป (กิจการ 5:37)

จดหมาย

เพราะฉะนั้นจงจ่ายภาษีด้วยเถิด เพราะพวกเขาเป็นผู้รับใช้ของพระเจ้า ปฏิบัติหน้าที่นี้อยู่เสมอ จงจ่ายให้แก่ทุกคนตามที่ควรจ่าย คือภาษีแก่ผู้ที่ควรได้รับภาษี ค่าธรรมเนียมแก่ผู้ที่ควรได้รับค่าธรรมเนียม ความเกรงกลัวพระเจ้าแก่ผู้ที่ควรได้รับความเกรงกลัวพระเจ้า และเกียรติแก่ผู้ที่ควรได้รับเกียรติ (โรม 13:6-7)

และแท้จริงแล้วบรรดาผู้ที่สืบเชื้อสายมาจากเลวี ผู้ซึ่งรับตำแหน่งปุโรหิต มีหน้าที่ต้องเก็บส่วนสิบจากประชาชนตามกฎหมาย คือจากพี่น้องของตน แม้ว่าพวกเขาจะสืบเชื้อสายมาจากอับราฮัมก็ตาม แต่ผู้ที่ไม่ได้สืบเชื้อสายมาจากพวกเขานั้น ได้รับส่วนสิบจากอับราฮัม และอวยพรแก่ผู้ที่ได้รับสัญญาไว้ และโดยไม่มีข้อขัดแย้งใดๆ ผู้ที่ด้อยกว่าย่อมได้รับพรจากผู้ที่ดีกว่า และที่นี่คนตายก็ได้รับส่วนสิบ แต่ที่นั่นผู้ซึ่งมีพยานยืนยันว่าเขายังมีชีวิตอยู่ก็ได้รับส่วนสิบ และข้าพเจ้าอาจกล่าวได้ว่า เลวีผู้ซึ่งรับส่วนสิบ ก็ได้จ่ายส่วนสิบในสมัยของอับราฮัมด้วย (ฮีบรู 7:5-9)

คัมภีร์นอกสารบบ

และประชาชนได้เลือกโยอาคัส บุตรชายของโยสิยาห์ ขึ้นเป็นกษัตริย์แทนโยสิยาห์ผู้เป็นบิดา เมื่อเขามีอายุได้ยี่สิบสามปี และเขาได้ครองราชย์ในแคว้นยูเดียและกรุงเยรูซาเล็มเป็นเวลาสามเดือน แล้วกษัตริย์แห่งอียิปต์ก็ปลดเขาออกจากราชบัลลังก์ในกรุงเยรูซาเล็ม และทรงเก็บภาษีจากแผ่นดินนั้นเป็นเงินหนึ่งร้อยตะลันต์และทองคำหนึ่งตะลันต์ (1 เอสดราส 1:34-36)

ถึงกษัตริย์อาร์เทกเซอร์เซส พระเจ้าของเรา ข้าพเจ้าทั้งหลายคือราธุมัสผู้แต่งเรื่องและเซเมลลิอุสผู้เป็นอาลักษณ์ และบรรดาที่ปรึกษาของพวกเขา และผู้พิพากษาที่อยู่ในเซโลซีเรียและฟีนิเซีย ขอทรงทราบแก่พระเจ้าของเราว่า ชาวยิวที่ขึ้นมาจากพระองค์มายังกรุงเยรูซาเล็ม เมืองที่ดื้อรั้นและชั่วร้ายนั้น กำลังสร้างตลาดและซ่อมแซมกำแพงเมือง และวางรากฐานของพระวิหาร หากเมืองนี้และกำแพงเมืองถูกสร้างขึ้นใหม่ พวกเขาจะไม่เพียงแต่ปฏิเสธที่จะจ่ายบรรณาการเท่านั้น แต่ยังจะก่อกบฏต่อกษัตริย์อีกด้วย 1 เอสดราส 2:17-19

ในทำนองเดียวกัน สำหรับผู้ที่ไม่ใช่ทหาร และไม่เกี่ยวข้องกับสงคราม แต่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม เมื่อเก็บเกี่ยวผลผลิตที่หว่านไว้แล้ว ก็นำมาถวายกษัตริย์ และบังคับกันและกันให้จ่ายบรรณาการแก่กษัตริย์ 1 เอสดราส 4:6

ยิ่งกว่านั้น เขายังเขียนถึงชาวยิวทุกคนที่ออกไปจากอาณาจักรของเขาขึ้นไปยังดินแดนของชาวยิว เกี่ยวกับเสรีภาพของพวกเขาว่า ไม่มีเจ้าหน้าที่ ไม่มีผู้ปกครอง ไม่มีนายทหาร หรือเหรัญญิกคนใดจะเข้าไปในบ้านของพวกเขาโดยใช้กำลังได้ และดินแดนทั้งหมดที่พวกเขาครอบครองอยู่นั้นควรเป็นอิสระโดยไม่ต้องเสียภาษี และชาวเอโดมควรคืนหมู่บ้านของชาวยิวที่พวกเขาครอบครองอยู่ให้แก่พวกเขา และควรมีการมอบเงินยี่สิบเหรียญทองคำทุกปีเพื่อสร้างพระวิหารจนกว่าจะสร้างเสร็จ และอีกสิบเหรียญทองคำทุกปีเพื่อประดิษฐานเครื่องบูชาบนแท่นบูชาทุกวัน ตามที่ได้รับบัญชาให้ถวายสิบเจ็ดครั้ง และทุกคนที่ไปจากบาบิโลนเพื่อสร้างเมืองนั้นควรได้รับเสรีภาพอย่างเต็มที่ ทั้งตัวพวกเขาเอง ลูกหลานของพวกเขา และบรรดาปุโรหิตที่ไปทั้งหมดด้วย 1 เอสดราส 4:49-53

และบรรดาผู้ชายในเมืองนั้นก็ก่อกบฏและทำสงคราม และมีกษัตริย์ผู้ยิ่งใหญ่และดุร้ายอยู่ในเยรูซาเล็ม ผู้ปกครองและเก็บภาษีในเซโลซีเรียและฟีนิเซีย 1 เอสดราส 2:27

เราได้บัญชาให้สร้างพระวิหารขึ้นใหม่ทั้งหมด และให้พวกเขาดูแลช่วยเหลือผู้ที่ตกเป็นเชลยของชาวยิวอย่างขยันขันแข็ง จนกว่าพระวิหารของพระเจ้าจะสร้างเสร็จ และให้แบ่งส่วนหนึ่งจากเครื่องบรรณาการของเมืองเซโลซีเรียและฟีนิเซียให้แก่คนเหล่านี้อย่างระมัดระวัง เพื่อถวายเครื่องบูชาแด่พระเจ้า คือแก่โซโรบาเบลผู้ว่าราชการ สำหรับวัวตัวผู้ แกะตัวผู้ และลูกแกะ และข้าว เกลือ เหล้าองุ่น และน้ำมัน และให้ถวายอย่างต่อเนื่องทุกปีโดยไม่ต้องถามอะไรเพิ่มเติม ตามที่ปุโรหิตในเยรูซาเล็มกำหนดให้ใช้จ่ายทุกวัน เพื่อถวายเครื่องบูชาแด่พระเจ้าผู้สูงสุดเพื่อกษัตริย์และเพื่อโอรสธิดาของพระองค์ และเพื่อพวกเขาจะได้อธิษฐานเพื่อชีวิตของพวกเขา 1 เอสดราส 6:28-31

เราขอสั่งท่านทั้งหลายด้วยว่า อย่าเรียกเก็บภาษีหรือค่าธรรมเนียมใดๆ จากพวกปุโรหิต หรือพวกเลวี หรือพวกนักร้องศักดิ์สิทธิ์ หรือพวกคนเฝ้าประตู หรือพวกข้าราชการในพระวิหาร หรือจากผู้ใดก็ตามที่กระทำการใดๆ ในพระวิหารนี้ และไม่มีใครมีอำนาจที่จะเรียกเก็บสิ่งใดจากพวกเขาได้เลย 1 เอสดราส 8:22

จงแสดงสีหน้ายิ้มแย้มแจ่มใสเมื่อถวายของถวายทุกอย่าง และจงถวายส่วนสิบด้วยความยินดี (ปัญญาจารย์ 35:9)

และเขาได้รวบรวมกองทัพอันแข็งแกร่งและปกครองเหนือประเทศต่างๆ ประชาชาติ และกษัตริย์ทั้งหลาย ซึ่งกลายเป็นเมืองขึ้นของเขา 1 มัคคาบี 1:4

และหลังจากสองปีผ่านไป กษัตริย์ทรงส่งหัวหน้าผู้เก็บภาษีไปยังเมืองต่างๆ ในแคว้นยูดาห์ ผู้นั้นได้มาถึงเยรูซาเล็มพร้อมกับฝูงชนจำนวนมาก และตรัสถ้อยคำที่สงบสุขแก่พวกเขา แต่ทั้งหมดเป็นการหลอกลวง เพราะเมื่อพวกเขาเชื่อเขาแล้ว เขาก็โจมตีเมืองอย่างฉับพลัน และทำลายล้างเมืองนั้นอย่างหนัก และคร่าชีวิตชาวอิสราเอลไปเป็นจำนวนมาก 1 มัคคาบี 1:29-30

อย่างไรก็ตาม เมื่อเขาเห็นว่าเงินในคลังของเขาเริ่มร่อยหรอลง และบรรณาการในประเทศก็ลดลง เนื่องจากความขัดแย้งและโรคระบาดที่เขาเป็นผู้ก่อขึ้นในแผ่นดิน โดยการยกเลิกกฎหมายที่มีมาแต่โบราณ เขาเกรงว่าเขาจะไม่สามารถแบกรับภาระค่าใช้จ่ายได้อีกต่อไป และจะไม่สามารถแจกจ่ายของกำนัลได้อย่างมากมายเหมือนแต่ก่อน เพราะเขาร่ำรวยกว่ากษัตริย์องค์ก่อนๆ มาก ด้วยเหตุนี้ ด้วยความสับสนอย่างมากในใจ เขาจึงตัดสินใจไปเปอร์เซีย เพื่อไปเก็บบรรณาการจากประเทศต่างๆ และรวบรวมเงินทองให้ได้มาก 1 มัคคาบี 3:29-31

พวกเขานำเครื่องนุ่งห่มของปุโรหิต ผลแรก และส่วนสิบมาถวายด้วย และปลุกเร้าชาวนาซีไรต์ผู้ซึ่งมีชีวิตอยู่จนถึงวันสุดท้ายของตนแล้ว 1 มัคคาบี 3:49

และพวกเขาเป็นผู้กล้าหาญยิ่งนัก มีการเล่าให้เขาฟังถึงสงครามและการกระทำอันสูงส่งที่พวกเขาได้กระทำในหมู่ชาวกาลาเทีย และวิธีการที่พวกเขาได้พิชิตและนำชาวกาลาเทียมาอยู่ภายใต้การปกครอง และด้วยกลยุทธ์และความอดทน พวกเขาได้พิชิตดินแดนทั้งหมด แม้ว่าดินแดนนั้นจะอยู่ห่างไกลจากพวกเขามาก และกษัตริย์ที่ยกทัพมาต่อต้านพวกเขาจากสุดปลายแผ่นดิน พวกเขาก็พ่ายแพ้และได้รับความพ่ายแพ้อย่างยับเยิน จนกระทั่งกษัตริย์เหล่านั้นต้องจ่ายบรรณาการให้พวกเขาทุกปี และพวกเขายังจับพระองค์เป็นเชลย และทำพันธสัญญาว่าพระองค์และผู้ที่ครองราชย์ต่อจากพระองค์จะต้องจ่ายบรรณาการจำนวนมากและมอบตัวประกัน ตามที่ตกลงกันไว้ (1 มัคคาบี 8:2,4,7)

และบัดนี้ ข้าพเจ้าขอปล่อยท่านให้เป็นอิสระ และเพื่อเห็นแก่ท่าน ข้าพเจ้าขอปลดปล่อยชาวยิวทั้งปวงจากภาษีสรรพสามิต และจากภาษีเกลือ และจากส่วนที่เป็นของข้าพเจ้าที่จะได้รับในส่วนหนึ่งในสามของเมล็ดพืช และครึ่งหนึ่งของผลไม้จากต้นไม้ ข้าพเจ้าขอปลดปล่อยให้ตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป เพื่อพวกเขาจะไม่ถูกยึดครองแผ่นดินยูเดีย และจากสามรัฐบาลที่เพิ่มเข้ามาจากแคว้นสะมาเรียและกาลิลี ตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไปเป็นนิจนิรันดร์ ขอให้เยรูซาเล็มเป็นเมืองศักดิ์สิทธิ์และเป็นอิสระ พร้อมทั้งเขตแดนของเมืองนั้น จากภาษีสิบส่วนและภาษีสรรพสามิตด้วย 1 มัคคาบี 10:29-31

ยิ่งกว่านั้น ข้าพเจ้าได้ปล่อยตัวชาวยิวทุกคนที่ถูกจับเป็นเชลยจากแผ่นดินยูเดียให้เป็นอิสระในอาณาจักรของข้าพเจ้า และข้าพเจ้าประสงค์ให้เจ้าหน้าที่ของข้าพเจ้าทุกคนยกเว้นภาษีแม้กระทั่งปศุสัตว์ของพวกเขาด้วย 1 มัคคาบี 10:33

แล้วโยนาธานก็ทูลขอต่อกษัตริย์ให้ทรงยกเว้นภาษีให้แก่แคว้นยูเดีย รวมทั้งแคว้นทั้งสามและแคว้นสะมาเรียด้วย และเขาสัญญาว่าจะถวายเงินสามร้อยเหรียญ (1 มัคคาบี 11:28)

และสำหรับสิ่งอื่นใดที่เป็นของเรา คือส่วนสิบและภาษีศุลกากรที่เป็นของเรา รวมทั้งบ่อเกลือและภาษีของราชสำนักซึ่งเป็นหนี้ที่เราต้องชำระ เราขอชำระให้พวกเขาทั้งหมดเพื่อเป็นการบรรเทาทุกข์แก่พวกเขา 1 มัคคาบี 11:35

ส่วนความผิดพลาดหรือความบกพร่องใดๆ ที่ได้กระทำมาจนถึงวันนี้ เราขอให้อภัย และรวมถึงภาษีของราชสำนักที่พวกท่านเป็นหนี้เราด้วย และหากมีเครื่องบรรณาการอื่นๆ ที่ได้ชำระในเยรูซาเล็มแล้ว ก็จะไม่ต้องชำระอีกต่อไป 1 มัคคาบี 13:39

ฉะนั้นจงคืนเมืองต่างๆ ที่พวกเจ้าได้ยึดครองไป และจงเก็บภาษีจากสถานที่ต่างๆ ที่พวกเจ้าได้ปกครองอยู่นอกเขตแดนของยูเดีย มิฉะนั้นจงจ่ายเงินห้าร้อยเหรียญเงินให้แก่เรา และสำหรับความเสียหายที่พวกเจ้าได้กระทำ และภาษีจากเมืองต่างๆ อีกห้าร้อยเหรียญเงิน ถ้าไม่เช่นนั้น เราจะมาต่อสู้กับพวกเจ้า 1 มัคคาบี 15:30-31

ดังนั้น นิกานอร์จึงรับปากว่าจะหาเงินจากเชลยชาวยิวให้ได้มากพอที่จะชำระภาษีสองพันเหรียญที่กษัตริย์ต้องจ่ายให้แก่ชาวโรมัน (2 มัคคาบี 8:10)

ดังนั้น เขาผู้ซึ่งรับหน้าที่จะชดใช้ภาษีให้แก่ชาวโรมันโดยการจับเชลยในเยรูซาเล็มไป ก็ได้ประกาศไปทั่วว่า ชาวยิวมีพระเจ้าคอยปกป้องพวกเขา และด้วยเหตุนี้พวกเขาจึงไม่ได้รับอันตราย เพราะพวกเขาปฏิบัติตามกฎหมายที่พระองค์ทรงประทานให้ 2 มัคคาบี 8:36

จาเชอร์

และเคโดร์ลาโอเมอร์ กษัตริย์แห่งเอลาม ได้ออกไปจากตระกูลของลูกหลานฮาม และได้ต่อสู้กับพวกเขาและปราบปรามพวกเขา และได้ไปยังเมืองทั้งห้าในที่ราบ และได้ต่อสู้กับพวกเขาและปราบปรามพวกเขา และพวกเขาก็อยู่ภายใต้การปกครองของเขา และพวกเขารับใช้เขาเป็นเวลาสิบสองปี และพวกเขาจ่ายภาษีให้เขาทุกปี ยาเชอร์ 11:10-11

ในปีที่ห้าที่อับรามอาศัยอยู่ในแผ่นดินคานาอัน ชาวเมืองโสโดมและโกโมราห์และเมืองทั้งหลายในที่ราบได้ก่อกบฏต่ออำนาจของเคโดร์ลาโอเมอร์ กษัตริย์แห่งเอลาม เพราะกษัตริย์ทั้งหลายของเมืองต่างๆ ในที่ราบได้ปรนนิบัติเคโดร์ลาโอเมอร์มาเป็นเวลาสิบสองปีและจ่ายภาษีให้เขาเป็นประจำทุกปี แต่ในปีที่สิบสามนั้น พวกเขาได้ก่อกบฏต่อเขา ยาเชอร์ 13:11

เรารู้ว่าเป็นธรรมเนียมของกษัตริย์ที่จะเก็บภาษีประจำปีจากผู้คนที่ยังมีชีวิตอยู่ แต่เจ้าไม่เพียงแต่ทำเช่นนั้นเท่านั้น แต่เจ้ายังเก็บภาษีจากคนตายทุกวันอีกด้วย และกษัตริย์ตรัสตอบริคายอนว่า “ต่อไปนี้เจ้าจะไม่ใช่ริคายอนอีกแล้ว แต่ชื่อของเจ้าจะเป็นฟาโรห์ เพราะเจ้าเก็บภาษีจากคนตาย” และพระองค์ทรงเรียกชื่อของตนว่าฟาโรห์ และริคายอนฟาโรห์ได้ยึดอำนาจการปกครองอียิปต์อย่างอุกอาจ และพระองค์ทรงเก็บภาษีจากชาวอียิปต์ทั้งปวง ยาเชอร์ 14:19,27,31

และอับรามกับคนทั้งปวงที่อยู่กับเขาได้ลุกขึ้นจากลำธารมิตซราอิมและมาถึงอียิปต์ และเมื่อพวกเขาเข้าไปในประตูเมืองได้ไม่นาน ยามก็ลุกขึ้นมาพูดกับพวกเขาว่า “จงถวายสิบลดหนึ่งส่วนแก่กษัตริย์จากสิ่งที่พวกเจ้ามีอยู่ แล้วพวกเจ้าจึงจะเข้าไปในเมืองได้” และอับรามกับคนเหล่านั้นก็ทำตาม และอับรามกับคนเหล่านั้นมาถึงอียิปต์ และเมื่อพวกเขามาถึง พวกเขานำหีบที่ซ่อนพระนางซารายไว้มาด้วย และชาวอียิปต์ก็เห็นหีบนั้น และข้าราชบริพารของกษัตริย์ก็เข้ามาหาอับรามและกล่าวว่า “ในหีบนี้มีอะไรที่เราไม่เคยเห็นบ้าง? จงเปิดหีบและถวายสิบลดหนึ่งส่วนแก่กษัตริย์จากสิ่งของทั้งหมดที่อยู่ในนั้น” (ยาเชอร์ 15:8-10)

และบรรดาบุตรของยาโคบได้สาบานต่อพวกเขาว่าจะไม่ยุ่งเกี่ยวกับพวกนั้น และบรรดากษัตริย์แห่งชาวคานาอันทั้งหลายก็สาบานต่อพวกเขาด้วย และบรรดาบุตรของยาโคบก็ตั้งเมืองบรรณาการแก่พวกเขาตั้งแต่วันนั้นเป็นต้นไป ยาเชอร์ 40:48

และอียิปต์ทั้งปวงอยู่ภายใต้การดูแลของโยเซฟ และโยเซฟได้ทำสงครามกับศัตรูรอบข้างทั้งหมด และเขาก็ปราบปรามพวกเขาได้ รวมทั้งแผ่นดินทั้งปวงและชาวฟีลิสเตียทั้งหมด จนถึงชายแดนของคานาอัน โยเซฟก็ปราบปรามได้ และพวกเขาทั้งหมดอยู่ภายใต้อำนาจของเขา และพวกเขาจ่ายภาษีประจำปีให้แก่โยเซฟ และประเทศต่างๆ ของชาวฟีลิสเตีย คานาอัน ไซดอน และอีกฟากหนึ่งของแม่น้ำจอร์แดนได้นำของถวายมาถวายโยเซฟตลอดรัชสมัยของเขา และประเทศทั้งปวงอยู่ในมือของโยเซฟ และพวกเขานำบรรณาการประจำปีมาถวายเขาตามที่กำหนดไว้ เพราะโยเซฟได้ต่อสู้กับศัตรูรอบข้างทั้งหมดและปราบปรามพวกเขาได้ และประเทศทั้งปวงอยู่ในมือของโยเซฟ และโยเซฟนั่งอย่างมั่นคงบนบัลลังก์ของเขาในอียิปต์ (ยาเชอร์ 58:8,12)

และในปีที่แปดสิบสี่ คือปีที่ห้าสิบแห่งรัชสมัยของฮาดาด โอรสของเบดาด กษัตริย์แห่งเอโดม ฮาดาดได้รวบรวมบุตรธิดาทั้งหมดของเอซาว และเตรียมกองทัพทั้งหมดของเขาให้พร้อม ประมาณสี่แสนคน แล้วเขาก็มุ่งหน้าไปยังดินแดนโมอับ และไปทำสงครามกับโมอับและบังคับให้พวกเขาขึ้นบรรณาการแก่เขา และเมื่อบุตรธิดาทั้งหมดของมีเดียนพ่ายแพ้ในการรบ และบุตรธิดาที่โมอับหนีรอดไปได้ ฮาดาดจึงบังคับให้โมอับทั้งหมดขึ้นบรรณาการแก่เขาในเวลานั้น และพวกเขาก็อยู่ภายใต้การปกครองของเขาและจ่ายภาษีประจำปีตามที่กำหนดไว้ แล้วฮาดาดก็กลับและไปดินแดนของเขา (ยาเชอร์ 62:6,13)

ดังนั้นคิเคียนัสจึงยกทัพไปหาอารามและชาวตะวันออก และต่อสู้กับพวกเขาจนพ่ายแพ้ พวกเขาทั้งหมดล้มลงบาดเจ็บต่อหน้าคิเคียนัสและผู้คนของเขา และเขาจับพวกเขาเป็นเชลยได้จำนวนมาก และนำพวกเขาไปอยู่ภายใต้การปกครองเช่นเดิม และตั้งค่ายพักแรมบนแผ่นดินของพวกเขาเพื่อเก็บส่วยตามธรรมเนียม และคิเคียนัสได้ต่อสู้กับอารามและชาวตะวันออก และปราบปรามพวกเขาได้เช่นเดิม และพวกเขามอบส่วยให้เขาตามปกติ แล้วเขาก็กลับไปยังแผ่นดินของตน ยาเชอร์ 72:4-5,11

และบรรดาชาวตะวันออกทั้งหลายก็ถอยทัพกลับไป โมเสสและชาวเมืองคูชจึงติดตามไปปราบปรามพวกเขา และเก็บภาษีจากพวกเขาตามธรรมเนียมปฏิบัติ และอารามก็ถูกโมเสสและชาวเมืองคูชปราบปรามเช่นกัน และจ่ายภาษีตามปกติของพวกเขาด้วย ยาเชอร์ 73:43,46

และอาเบียนัสได้แต่งตั้งเจ้าหน้าที่ในเอโดม และลูกหลานของเอโดมทั้งหมดก็ตกอยู่ภายใต้การปกครองและส่งบรรณาการแก่อาเบียนัส และอาเบียนัสก็กลับไปยังดินแดนของตนเองคือคิตติม และในรัชสมัยของเขา เขาได้ยกทัพไปรบกับชาวบริทานเนียและเคอร์นาเนีย ลูกหลานของเอลีชาบุตรของยาแวนและเขาก็ได้รับชัยชนะเหนือพวกเขาและทำให้พวกเขาตกอยู่ภายใต้การปกครอง (ยาเชอร์ 90:10,29)

งานเฉลิมฉลอง

และยาโคบก็ลุกขึ้นแต่เช้าตรู่ในวันที่สิบสี่ของเดือนนี้ และเขาก็ถวายส่วนสิบจากทุกสิ่งที่มากับเขา ทั้งคนและสัตว์เลี้ยง ทั้งทองคำและภาชนะและเครื่องนุ่งห่มทุกอย่าง แท้จริงแล้ว เขาถวายส่วนสิบจากทุกสิ่ง (ยูบิลี 32:2)

และท่านยาโคบได้ถวายสิบลดหนึ่งส่วนจากสัตว์สะอาดทั้งหมด และถวายเครื่องบูชาเผา แต่สัตว์ไม่สะอาดนั้น ท่านไม่ได้มอบให้แก่เลวีบุตรชายของท่าน และท่านได้มอบชีวิตของชายทั้งหมดให้แก่เลวี และเลวีได้ปฏิบัติหน้าที่ปุโรหิตที่เบธเอลต่อหน้ายาโคบบิดาของเขา โดยได้รับเกียรติเหนือกว่าพี่น้องอีกสิบคน และเลวีก็เป็นปุโรหิตอยู่ที่นั่น และยาโคบได้ปฏิญาณตนไว้ ดังนั้นท่านจึงถวายสิบลดหนึ่งส่วนแด่พระเจ้าอีกครั้งหนึ่ง และชำระให้บริสุทธิ์ และสิ่งนั้นก็กลายเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์สำหรับพระองค์ และด้วยเหตุนี้จึงมีบัญญัติไว้ในแผ่นศิลาแห่งสวรรค์เป็นกฎสำหรับการถวายสิบลดหนึ่งส่วนอีกครั้งหนึ่งเพื่อรับประทานต่อหน้าพระเจ้าทุกปี ในสถานที่ที่เลือกไว้ว่าพระนามของพระองค์ควรสถิตอยู่ และกฎนี้ไม่มีขีดจำกัดของวันเวลาเป็นนิรันดร์ บัญญัตินี้เขียนไว้เพื่อให้สำเร็จทุกปีในการรับประทานสิบลดหนึ่งส่วนครั้งที่สองต่อหน้าพระเจ้าในสถานที่ที่เลือกไว้ และจะไม่มีสิ่งใดเหลือค้างจากปีนี้ถึงปีถัดไป (ยูบิลี 32:8-11)

และส่วนสิบทั้งหมดของวัวและแกะจะเป็นของศักดิ์สิทธิ์แด่พระเจ้า และเป็นของปุโรหิตของพระองค์ ซึ่งพวกเขาจะรับประทานต่อหน้าพระองค์ทุกปี เพราะว่าได้บัญญัติและจารึกไว้เกี่ยวกับส่วนสิบในแผ่นศิลาแห่งสวรรค์แล้ว (ยูบิลี 32:15)

และพระองค์ทรงมีชัยเหนือพวกเขา และทรงกำหนดให้พวกเขาจ่ายบรรณาการแก่พระองค์ คือผลไม้ห้าอย่างจากดินแดนของพวกเขา และพระองค์ทรงสร้างเมืองโรเบลและทัมนาตาเรสขึ้น (หนังสือยูบิลี 34:8)

และยาโคบได้ส่งข่าวไปบอกบุตรชายของเขาว่าให้คืนดีกัน และพวกเขาก็คืนดีกับยาโคบ และได้วางแอกแห่งการเป็นทาสไว้บนพวกเขา เพื่อที่พวกเขาจะได้จ่ายภาษีให้แก่ยาโคบและบุตรชายของเขาเสมอไป และพวกเขาก็ได้จ่ายภาษีให้แก่ยาโคบเรื่อยมาจนถึงวันที่ยาโคบลงไปอียิปต์ (ยูบิลี 38:12-13)

หนังสือที่สูญหายไปของพระคัมภีร์

และต่อมา มีพระราชกฤษฎีกาจากจักรพรรดิออกัสตัสว่า ให้เก็บภาษีจากชาวยิวทั้งหมดที่อาศัยอยู่ในเบธเลเฮมในแคว้นยูเดีย โยเซฟจึงกล่าวว่า “ข้าพเจ้าจะดูแลเรื่องการเก็บภาษีให้ลูกๆ ของข้าพเจ้าเอง

แต่ข้าพเจ้าจะทำอย่างไรกับหญิงสาวคนนี้? ข้าพเจ้ารู้สึกละอายใจที่จะให้นางถูกเก็บภาษีในฐานะภรรยาของข้าพเจ้า และถ้าข้าพเจ้าให้นางถูกเก็บภาษีในฐานะลูกสาวของข้าพเจ้า อิสราเอลทั้งปวงก็จะรู้ว่านางไม่ใช่ลูกสาวของข้าพเจ้า เมื่อถึงเวลาที่พระเจ้าทรงกำหนดไว้ ก็ขอให้พระองค์ทรงทำตามที่พระองค์ทรงเห็นดีเถิด" แล้วโยเซฟก็ผูกอานลาและให้นางขึ้นขี่ โยเซฟและซีโมนจึงตามหลังนางไป และมาถึงเบธเลเฮมในระยะทางสามไมล์ (พระคัมภีร์ไบเบิล 12:1-5)

ในปีที่สามร้อยเก้าแห่งรัชสมัยของพระเจ้าอเล็กซานเดอร์มหาราช จักรพรรดิออกัสตัสได้ออกพระราชกฤษฎีกาว่าทุกคนควรไปเสียภาษีในประเทศของตนเอง โยเซฟจึงลุกขึ้นและพามาเรียภรรยาของเขาไปยังกรุงเยรูซาเล็ม แล้วจึงมาถึงเบธเลเฮม เพื่อที่เขาและครอบครัวจะได้เสียภาษีในเมืองของบรรพบุรุษของเขา พระวรสารฉบับแรกเกี่ยวกับวัยเด็กของพระเยซูคริสต์ 1:4-5

หนังสือแห่งเอเดนที่ถูกลืม

ในขณะที่บรรพบุรุษของเรามีความสงบสุขอย่างยิ่งจากการปฏิบัติตามพระบัญญัติอย่างถูกต้อง และอยู่ในสภาพที่ดี จนกระทั่งเซเลอุคัส นิคานอร์ กษัตริย์แห่งเอเชีย ทรงอนุมัติการเก็บภาษีเพื่อการรับใช้ในพระวิหาร และทรงยอมรับการปกครองของเรา แต่ในเวลานั้นเอง มีบางคนก่อความแตกแยกและทำลายความปรองดองโดยทั่วไป ทำให้เราประสบกับภัยพิบัติมากมายหลายประการ 4 มัคคาบี 2:10

ข้าพเจ้าปรารถนาจะสร้างปราสาทระหว่างสวรรค์กับแผ่นดิน และข้าพเจ้าต้องการให้ท่านส่งคนฉลาดและรอบรู้จากพระองค์มาสร้างให้ข้าพเจ้า และตอบคำถามทั้งหมดของข้าพเจ้า และให้ข้าพเจ้าได้รับภาษีและอากรศุลกากรของอัสซีเรียเป็นเวลาสามปี เรื่องราวของอาหิการ 4:2

พวกเขาได้ยั่วยุและเอาชนะเรา และผู้คนจำนวนมากในประเทศของเราได้หนีไปยังอียิปต์ด้วยความกลัวภาษีที่กษัตริย์แห่งอียิปต์ส่งมาเรียกเก็บจากเรา จากนั้นเขาก็กล่าวกับกษัตริย์ว่า 'อย่าทรงพิโรธเลย พระเจ้าของข้าพเจ้า! ข้าพเจ้าจะไปอียิปต์ และข้าพเจ้าจะนำคำตอบกลับไปทูลฟาโรห์ และข้าพเจ้าจะแสดงจดหมายฉบับนี้ให้เขาเห็น และข้าพเจ้าจะตอบเขาเกี่ยวกับภาษี และข้าพเจ้าจะส่งผู้ที่หนีไปทั้งหมดกลับมา และข้าพเจ้าจะทำให้ศัตรูของพระองค์อับอายด้วยความช่วยเหลือจากพระเจ้าผู้สูงสุด และเพื่อความสุขของอาณาจักรของพระองค์' เรื่องราวของอาหิการ 5:5,7

แต่โอ้พระเจ้าของข้าพเจ้า! สิ่งที่พระองค์ตรัสไว้เกี่ยวกับภาษีของอียิปต์เป็นเวลาสามปีนั้น ความมั่นคงของราชอาณาจักรขึ้นอยู่กับความยุติธรรมอย่างเคร่งครัด และหากพระองค์ชนะคดีและข้าพเจ้าไม่มีความสามารถที่จะตอบโต้พระองค์ได้ พระเจ้าของข้าพเจ้าจะทรงส่งภาษีที่พระองค์ได้กล่าวมานั้นมาให้พระองค์ เรื่องราวของอะฮิการ 5:24

และเมื่อฟาโรห์ทรงเห็นว่าไฮการ์ได้เอาชนะพระองค์และตอบคำถามต่างๆ ได้อย่างดีเยี่ยม พระองค์ก็ทรงตื่นเต้นในทันที และทรงบัญชาให้พวกเขารวบรวมภาษีสามปีมาถวายไฮการ์ จากนั้นกษัตริย์ก็เริ่มถามไฮการ์ว่าเขาปฏิบัติต่อฟาโรห์อย่างไรตั้งแต่มาถึงจนกระทั่งจากไป และเขาตอบคำถามทั้งหมดอย่างไร และเขาได้รับภาษี เครื่องนุ่งห่ม และของขวัญจากฟาโรห์อย่างไร และเซนนาเคริบกษัตริย์ทรงยินดีเป็นอย่างยิ่ง และตรัสกับไฮการ์ว่า 'จงเอาสิ่งใดก็ตามที่เจ้าปรารถนาจากเครื่องบรรณาการนี้ เพราะทั้งหมดอยู่ในกำมือของเจ้าแล้ว' เรื่องราวของอะฮิการ์ 6:36,46-47

และเราไม่ได้ทำร้ายพวกเขา และพวกเขากลายเป็นเมืองขึ้นของเรา และเราได้คืนทรัพย์สินที่พวกเขายึดมาได้ให้แก่พวกเขา (พินัยกรรมของยูดาห์ 1:49)

แล้วพวกเขาก็มาขอเจรจาสันติภาพจากเรา และเมื่อได้ปรึกษากับบิดาของเราแล้ว เราก็รับพวกเขาเป็นเมืองขึ้น และพวกเขาได้มอบข้าวสาลีให้เราห้าร้อยคอร์น น้ำมันห้าร้อยบาธ และเหล้าองุ่นห้าร้อยมาตรจนกระทั่งเกิดความกันดารอาหาร เมื่อเราต้องลงไปอยู่ที่อียิปต์ (พินัยกรรมของยูดาห์ 2:8-9)